

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 393

гр. Пловдив , 24.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и трети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Пламен П. Чакалов
Членове:	Румяна Ив. Андреева
	Бранимир В. Василев

като разглежда докладваното от Бранимир В. Василев Въззивно частно гражданско дело № 20215300501554 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 278 ал.1 във вр. с чл.413 ал.2 от ГПК.

Постъпила е частна жалба от "НОВО ФИНАНС" ООД с ЕИК 203806803, чрез пълномощника им адв.Д.Т. от АК Варна против Разпореждане № 8173/06.05.2021г. по ч.гр.д. № 20215330105406 по описа на РС Пловдив, XV гр.състав, с което е отхвърлено заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК вх. № 15127/29.03.2021г., подадено от "НОВО ФИНАНС" ООД с ЕИК 203806803 срещу Д. К. Н. и Мартин Нанков Балабанов .

Жалбоподателят твърди, че обжалваното разпореждане е неправилно и незаконно, защото жалбоподателя е финансова институция по чл.3 ал.2 от ЗКИ, регистрирана като такава от БНБ и искането се основава на задължение произхождащо от договорна ипотека учредена съобразно чл.166 и сл. от ЗЗД. Твърди се че дружеството е упражнило правата си по чл.60 ал.2 от ЗКИ и е обявило предсрочна изискуемост на вземанията по двата договора за заем. Иска се отмяна на обжалваното разпореждане и издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК и изпълнителен лист.

Съдът, като анализира доказателствата по делото и направените в жалбата възражения, приема за установено следното:

Частната жалба изхожда от надлежна страна и е в законния по чл.275 от ГПК срок, като процесуално допустима подлежи на разглеждане по същество.

РС Пловдив е приел, че от представените две разписки по делото е видно, че кредиторът е упражнил правото си да развали едностранно действието на договорите за заем, поради виновно неизпълнение на задълженията на длъжниците, поради което претенцията на кредитора вече не се основава на заемно правоотношение, което е отпаднало с обратна сила, а на правилата за реституиране на даденото по чл.88 ал.1 вр. с чл.55 ал.1 пр.3 от ЗЗД. РС Пловдив е приел, че съдължника по делото Балабанов е всъщност поръчител по договорите и задължението му зависи от съществуването на главното задължение, което вече е отпаднало. Прието е че не е удостоверено подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника.

Тези изводи на РС Пловдив са правилни, макар и не точно по мотивите изложени в обжалвания съдебен акт. По силата на чл.417 т.2 от ГПК издаването на заповед за незабавно изпълнение предполага удостоверено вземане на банка. По силата на чл.2 от ЗКИ банката /кредитна институция/ е юридическо лице, което извършва публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставя кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск. Банката се различава от предвидената в чл.3 от ЗКИ финансова институция, която е лице, различно от кредитна институция и инвестиционен посредник, чиято основна дейност е извършване на една или повече от дейностите, в това число и отпускане на кредити със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. В казуса заявителя по чл.417 от ГПК "НОВО ФИНАНС" ООД не е банка, а финансова институция, за вземането на която законодателят не е предвидил възможност за издаване на заповед по чл.417 т.2 от ГПК.

Горното тълкуване се подкрепя и от цитираната норма на чл.60 ал.2 от ЗКИ относно възможността да се обявява предсрочна изискуемост на банков кредит. Нормата на чл.60 от ЗКИ се намира в глава 7 на закона озаглавена „Отношения между банките и между банките и обслужваните от тях лица“, тоест това са отношения по повод само дейност на банката, но не и на финансовите институции като жалбоподателя. Нормата на чл.60 от ЗКИ

ясно сочи, че само на банка е дадена възможността да обявява предсрочна изискуемост на банковата сделка – банков кредит по чл.430 от ТЗ. Тоест финансовата институция не може да се възползва от тази предвидена възможност само за банките и да обявява предсрочна изискуемост на договорите си за заем. За другите правни субекти сключили договори за заем остават открити останалите способи за защита на правата им по ЗЗД и ТЗ. Същото е ясно записано и в т.18 от ТР №4/2013г. по т.д. №4/2013г. на ОСГТК на ВКС, а именно че се касае за предсрочна изискуемост за вземане произтичащо от договор за банков кредит, за което банката е обявила на длъжника предсрочна изискуемост.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че искането следва да се уважи и защото се основава на задължение произхождащо от договорна ипотека учредена съобразно чл.166 и сл. от ЗЗД. Да на основание чл.417 т.3 от ГПК и не банкови институции могат да претендират паричните си вземания установени в нотариален акт, като договорната ипотека. Но в т.4а от ТР №4/2013г. по т.д. №4/2013г. на ОСГТК на ВКС ясно е посочено, че не са налице основанията за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 т.2 и т.3 за вземания основани на упражнено право на разваляне на договора. В мотивите на горното решение пак ясно е посочено, че разпоредбата на чл.418 ал.3 от ГПК допуска с официален или изходящ от длъжника частен документ да се доказва само изискуемостта на установени с документи по чл.417 ГПК вземания, за които се отнася самият документ. Недопустимо е по този ред да се доказват елементи от фактическия състав, от който възниква претендираното вземане, какъвто е именно случаят, при който по реда на чл.418, ал. 3 ГПК се доказва фактът на разваляне на договора. Изключение от това правило е специалната хипотеза на чл. 417, т. 5 ГПК.

По така изложените съображения, частната жалба се намери за неоснователна. Обжалваното разпореждане е правилно и следва да се потвърди. Поради което и на основание чл.413 ал.2 от ГПК във връзка с чл.278 от ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 8173/06.05.2021г. по ч.гр.д. №

20215330105406 по описа за 2021г. на РС Пловдив, XV гр.състав.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____